

SEPTĪTAIS

SESTDIENA

10. JŪLIJS

Ceļā uz lielo mākslu

Mēs esam savas bagātības vairotāji. Tās vērtība ir mērāma katra paša spējā priecāties par otra laimi, prasmē novērtēt savu un citu sniegumu, kā arī drosmē pasmieties par sevi. Tā mēs raksturojam arī savu būtību un izpratni par to, kādā vidē dzīvojam, ar kādiem cilvēkiem sastopamies ikdienā. Bet vislielākā vērtība ir laimes priekšnosacījums - spēja piedot visu.

Vienalga, vai tas būtu pļavas bridējs, peldētājs vai A komandas dalībnieks - vienojošais tēlu un izteiksmes ziņā - uzdrīkstēšanās un atsaucība. Šodien reti sastopama parādība, bet tad, kad to skatām vaigā, varam būt lepnī par sevi un vidi, kurā dzīvojam. Mūsu zināšanas un pieredze caur radošo darbību tiek nodota un saglabāta no paaudzes paaudzē. Tas ir stimuls saglabāt pārdzīvotā skaistumu, dokumentējot to tiešā un netiešā veidā, lai vēlāk bērns vēlētos un arī varētu papildināt savas dzimtas koku.

Daļa minētās dzīves viegluma un vienkāršības bija vērojama vakar Saieta namā Nepieradinātās modes pasākumā. Drosmīgs bija Ulvijas, vakara vadītājas, uzdevums - radīt mūsos pārliecību, ka no tērpšanās dziedniecisku zāļu darinājumos, no aizdomāšanās par veselībai vēlamu un latviskā akcentēšanu mēs izsakām sava latvieša tēlu. Skaidrais saprāts pie malas, lai vieta dullumam! Sniegbaltīša īpatnējā izpratne par sevi mudināja aizdomāties, vai tikai es neesmu nokļuvusi Ērgļu puses dienvidu daļā! Bet azartiskā Kovbojprincese lauza stereotipus, ka karaļmeitām jāvalkā kupla kleita, lai savaņgotu princi, šoreiz dienvidniecisko Sniegbaltīti. Turpretim pārliecinošu graciozitāti rādīja straujais Vilks, kas lieliem lēcieniem lēkāja ap sivēntiņiem, cenzdamies iekarot viņu teritoriju. Taču bija manāma arī itin jauka Sarkangalvīte un pozitīvais Vilks. Visi kopā ar mīmiku, dialogu un atsevišķu muzikālu skaņu palīdzību skatītājiem sniedza neticami spēcīgu enerģijas lādiņu atpakaļ ceļam uz arodvidusskolu, kur norisinājās mūzikas diska prezentācija.

Viegls satraukums mudināja klātesošos apsēsties un, nevarot sagaidīt pasākuma sākumu, sākt aplaudēt. Ingus Krūmiņš, kas gādāja par visa kārtību zālē, ar sirsnīgu smaīdu viesā dziedinošu ticību, ka teju, teju viss sāksies. Dziesminieku izpildījumā visvairāk bija manāma vēlme teikt, ka es dziedu tikpat daudz sev, cik Tev, ka mani saviļņo mans darbs un tas,

Gata Neimane foto

ka viss tiek kopīgiem spēkiem veikts, jo solās par labumu augstāko mums būt. Ar pacilājumu un nepacietīgu ilgošanos pēc mūzikas diska iegādes nometnieki zālē mainīja dekorācijas dančiem.

Liela māksla prasa piepūli. Kaut vai tikai uz mazu brītiņu. Tam nav svara, cik ilga ir māksla, cik plaša vai savdabīga, pats svarīgākais ir sajūst tās īstumu. Izprast to un dāvēt citiem.

Vienmēr mūsu vidū būs kāds, kas lielai mākslai ceļu rādīs, un vienmēr būs liela māksla, kas mums ceļu rādīs.

LIENE

"Pa labi lūr, pa kreisi lūr!"

Piektdien folkloras ievirzes dalībnieki Arta Kumsāra vadībā devās ekskursijā pa Madonas novadu. Ceļš vijās gar Vestienas muižu un kazu fermu, uz Bērzauni un Madonu, pa Lubānas līdzenumu, kalnup un lejup, visur, kur veda A. Kumsārs un šoferis, kurš Kumsāru pazīst 100 gadus. Folkloras ievirzes vadītāja stāstījumā savijās vēstures fakti, nostāsti, teikas, anekdotes un dzīves pieredze. Katram klausītājam atlika tikai izsvērt, kas patiesība un kas vēl lielāka patiesība.

Vestienas apvidū ir īpašs gaiss, kas veselīgs balsij, un dziesmas skan tālu. Lubānā ir slikts gaiss, kas kaitē dziedāšanai, un kori parasti ir aizsmakuši. Bērzaunes bitenieks Jānis Krūmiņš, vēl dzīvs būdams, izdomāja, ka uz kapakmeņa viņš grib uzrakstu – Paldies Tev, Varētāj, ka biju, ka dzīvoju!" Kad sāls bija pārāk dārga, visiem zemniekiem vajadzēja audzēt sinepju sēklas, lai tās nodotu muižai. Lai gaļa būtu ēdama un nejustu tās smaciņu (ne pārāk svaigai gaļai), jāliek sinepes. Daudz sinepju.

Madonā, šķiet, katras mājas vēsture A. Kumsāram pazīstama. Te bijusi čigānu māja, te – publiskais nams. Lai slēgtu bordeli, tika pat noīrēta 3m² istabiņa un noorganizēta adventistu draudze, kurā bija 3 cilvēki. Taču Palejas viesnīcas (smalks nosaukums publiskajam namam) īpašnieks aizmūrēja ciet parādes durvis, un ieeja bija pa sētas durvīm. Nu vajadzīgajiem 300 m, kam bija jāšķir bordeli no baznīcas, klāt nāca vēl 12 m.

Čigānu mājas saimnieks Burkevičs Krišs bija godavīrs. Viena meita dejoja Rīgā baletā. Kad viņa uzstājās Aizsargu namā, Krišs aiz sajūsmas saucis: "Bravo, bis, bravo, bis, es viņu pats saražoju!"

Salu ezerā ir tādas pašas pāļu celtnes kā Āraišu ezerā.

Pirmajos Dziesmu svētkos piedalījušies 7 vīru kori no Madonas rajona. Savulaik baznīcās aizliegts dziedāt, jo baznīcēni dziedot ķēmojušies. Cilvēku pretestība pamazām beidzās, kad baznīcas dziedāšanā iesaistīja bērnus.

1905. gadā Madonas puses iedzīvotāji bija ļoti dumpīgi. Praulienas diķī ticis noslēpts baznīcas zvans. Revolucionāru dziesmas dziedāja ar baznīcas dziesmu melodijām.

Vestienas novadā īpaši daudz dzirdami A. Kumsāra izsaucieni: "Pa labi lūr, pa kreisi lūr!" Braucēji klausā labprāt, jo aiz loga ir skaistas ainavas un stāstījums ir varen interesants. Arī par 150 gadus veco ābeli, baznīcām un cilvēkiem, kuru mūžs bijis pieminēšanas vērts.

Ieva

Gan šovakar, gan arī vēl rīt Tevi
gaida laba iespēja
kļūt par skaņu darbnīcas „Erglītis Ē”
mūzikas diska īpašnieku!
Šī iespēja maksā Ls 2,-!
Pēc skaņu diska jautājiet Ingum
Krūmiņam!

Mēs, kas gājām pārgājienā no „Brakiem” uz „Meņģeļiem” ļoti labi atceramies Skaidu māti, atceramies viņas aicinājumu

r a k s t ī t
novēlējumus
un zīmes uz
j a u n b ū v e s
skaidām. 135
cilvēki atsaucās
uz šo
aicinājumu.
Visi zīmējumi ir
ī p a š i,
individuāli, bet
tos var iedalīt:
1) novēlējumi

jaunajai mājai turēties un būt stiprai (10 gab.), 2) personu vārdi, zīmējumi, ornamentu (83 gab., no kuriem 10 zīmējumos izmantota 3x3 simbolika), 3) dažāda veida vēlējumi (sev, 3x3 nometnei, pasaulei) (42 gab.).

Emocinālā amplitūda zīmējumos un vēlējumos ir no sava vārda uzrakstīšanas līdz dziļi intīmiem lūgumiem. Daudz bija vēlējumi par veselību, mīlestību, tas, ka nevēlamies doties prom, lai nometne ilgtu ilgāk utt. Mēs, redakcijas darbinieki, katrs izvēlējamies sev vienu sirdij tuvāko, mīļāko un patīkamāko skaidu, kuras, mūsaprāt, izsaka ļoti daudz. Lai piepildās visa laba vēlējumi!!!

Lelde

3 x 3 DZEJĀ

Saprast dzīvi jel tiecies, jo tiešām tas to vērts
Tik īsa tā šaisaulē ir-

Lai solis, kas maldoties miglā ir sperts,
No soļiem, kas taisni mūs šķir.

Tādēļ dari un rīkojies, tik apdomā aizvien,
Lai dzīve tev garām neaizskrien.

Saprast cilvēku citu, kas tāds pats vien kā tu,
Cik bieži tik grūti liekas mums,
Vismaz centies tad sasiet saiti vēl ciešāku-
Tas dzīvē būs tavš ieguvums.

Tādēļ dari un rīkojies, tik apdomā aizvien,
Lai dzīve tev garām neaizskrien.

Mīlēt bērzu, kas pavasarī sulu mums dod,
Kā ziedu, kas smaržo aizvien.
Mīlēt bērnu, to mācīt un daudz pažēlot,
Lai maldos un tumsā neieskrien.

Tādēļ runā un rīkojies, tik apdomā aizvien,
Lai dzīve tev garām neaizskrien.

Lai nepaiet ilgi, līdz latviets beidzot brīvs,
No brīvības iemācās gūt.
No pagātnes mācoties, nākotni šūt,
Lai brīve nekad vairs nepazūd.

Lai atbildi tam mums nedod tikai vējš,
Lai vējš brīvās pēdas neizdzēš.

Lai nepaiet ilgi, līdz latviets sapratīs,
Ka dzīties pēc mantas nav viss,
Ka godu pret naudu tas vairs nemainīs,
Tad maldi par dzīvi izgaisīs.

Tad rīkosies, darīs un runās tā aizvien,
Lai dzīve tam garām neaizskrien.

Ulda Graša veltījums 3x3 nometnei, "Stiklu lauskas", 1997

Laime ir visur. Vienu brīdi tā ir Tavās rokās, otru – Tavā balsī. Vislielākā prasme ir šo laimi nosargāt, bet visaugstākais spēks ir laimes novērtējumā.

Ingus Krūmiņš un Dainis Kažoks, 3x3 rokgrupas ievirzes vadītāji, savā ziņā ir laimes sargi, jo viņu paspārnē ir ideja, kas divus gadus dziesmās un šogad arī pasakā iemūžina nometnieku balsis.

Rokgrupas ievirzes pirmsākumi meklējumi Gaujienas 3x3 nometnē (1997. gads), kad abi puīši sākuši padziedāšanas tradīciju, kas šodienas skatījumā organiski ļauj izprast 3x3 rokgrupas ievirzes nepieciešamību. Cilvēku atsaucība un ieinteresētība ir kalpojusi kā viens no dzinuļiem skaņu diska izveidošanai.

Skaņu darbnīca „Ērglītis Ē”, kuru vidū ir Haralds Stenclavs, Andris Davidons, Audris Ločmelis, Kārlis Krūmiņš, Dainis Kažoks un Ingus Krūmiņš ir pelnījuši uzslavu par savu

veltītas diska rakstīšanai, kas nūdien ir neticami dārgs un vērtīgs laiks, jo mūzikas disku raksta daudz ilgāk. Turklāt jaunajā diskā apvienotas 20 kompozīcijas, to skaitā Daces Prūses, Ievas Kalniņas balss, Rasmus Lielmanes vijoles un Andas Ābeles kokles spēle.

Ingus atzīst, ka vispatīkamākais ir brīdis, kad dzirdi, droši vien, arī redzi un jūti sava darba rezultātus.

Kas mani patīkami pārsteidz? Skaņu diska sākās ar flautas spēli un arī ar to beidzas.

Vieglums, kas saklausāms mūzikā, ir visīstākā saikne ar dabu. Tā ļauj atvērt sirdi un arī to aizvērt.

Vienmēr ir jābūt kādam, kas rūpējas par Tavu sirds vieglumu.

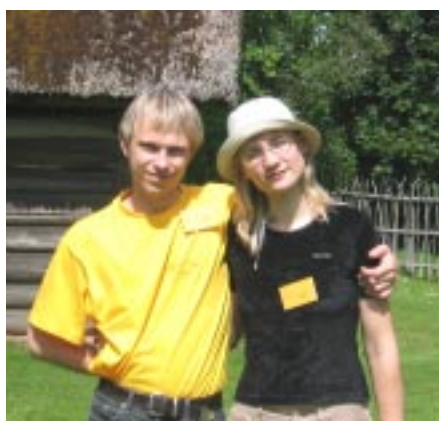
LIENE

entuziasmu un laiku, kas tiek ziedots skaņu diska tapšanai. Trīs dienas

Vilceņu mācība

REDAKCIJAS DARBINIEKI

Lelde un Gatis Neimaņi. Mēs šogad Jāņos iepazīsimies ar Inesi Krūmiņu un neilgi pēc tam viņa mūs uzaicināja

strādāt nometnes avīzē. Tikai no nostāstiem zinājām, ka nometne ir vērtīga. Tagad redzam, kā tas izpaužas. Nometne ir garīgi bagāta. Tajā valda brīva atmosfēra, ir sapulcējušies cilvēki, kuriem ir kopīgas intereses un mērķi. Te var apgūt tradīcijas, lai tās iedzīvinātu mūsdienās. Ir ļoti liela kopības sajūta, īpaši tad, kad dzied galda un vakara dziesmu. Tas ir svarīgi.

Daina Klints.

Ievirzē mēs mēģinām dzīvot līdzī Saulē. Tā ir gaiša kā Laimes māte. Bērni sajūt Laimes mātes siltumu, jo tā saistās ar Sauli. Rotājumi, ko mēs mācāmies gatavot, ir domāti, lai būtu prieks ne tikai

sev, bet arī citiem, jo ar mīlestību izrotāta telpa ir skaista. Mēs gatavojam rotājumus no dabas materiāliem, tie rada siltumu, prieku, mīlumu. Nevaru iedomāties, ka telpu var izrotāt ar plastmasas nieciņiem un justies laimīgs.

Ticējums: Kamēr bērnam galviņā nav aizaudzis avotiņš, viņš var sarunāties ar eņģeļiem.

Noglāsti savu bērnu
Kamēr miegā viņš debesīs ciemojas, –
No tālas zemes viņš nācis pie Tevis,
Kaut liekas tik nevarīgs, mazs.

Noskūpsti savu bērnu
Kamēr nav starp jums vārdu tukšības,
Paies laiks, un, kā citi, viņš arī
Būs vairs vien cilvēks – tāpat.

Pieskaries savam bērnam,
Kamēr eņģeļi ar viņu runājas:
Ar pirkstiem, ar lūpām, ar sirdi, –
Nevien viņam, Tev arī alkst tas.

Māmiņa

Kad šodien priecājas par lētu,
Dievs saka – taisa salmu sētu.
Kad viss ir tā – uz ātru roku,
Dievs sēž un taisa lietas koku.
Viņš izskatās pēc tēvatēva mana un mātestēva.
Laukā govīs gana un svēta rīta miglā māca
tīties man, meitenei, un svešos neklausīties.
Tad brālis nāks un cirtīs jumtā jumi,
Lai šai zemē nav vismaz bērni dumi
Un netaisa no salmiem savu sētu tik lētu.

Baiba Talce

TRIJU ZVAIGŽŅU ORDEŅA KAVALIERI

Andris Tomašūns ir sabiedriska darbinieks, pedagogs, vēstures skolotājs un mācību grāmatu autors. Apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni un 1991. gada barikāžu dalībnieka piemiņas zīmi. „Atmodas un Tautas frontes laiks mani vedināja uz aktīvu darbību politikā un sabiedriskajā dzīvē. Kā spilgtākā dzīves lapa ir deputāta laiks no 1990. gada līdz 1993. gadam Latvijas Republikas Augstākajā Padomē. Tikpat nozīmīga kā politiskā darbība ir bijusi Latvijas Kultūras fonda Spīdolas skolas idejas realizēšana, dibinot Jelgavā 1990. gadā Spīdolas skolu - ģimnāziju. Piedaloties talkās, latviešu kultūras atdzimšanas pasākumos, tika gūts pirmais gandarījums. 1988.-1990. gadā vadīju Latvijas Kultūras fonda Jelgavas puzuri, piedalījies Latvijas Brāļu kapu komitejas darbības atjaunošanā un vadīju Jelgavas nodaļu. Pateicoties šim brīvprātīgajam darbam, kad Atmodas laika sākumos notika desmitiem talku, iepazinoties ar simtiem jauku cilvēku. Piedalījies Jelgavas Latviešu biedrības atjaunošanā. Līdz pat šim laikam

strādāju kā valdes loceklis, no 1998.-1999. gadam biju valdes priekšsēdētājs. Sākotnēji šī darbošanās deva stimulu uzsākt darbību politikā, jo bija iegūts cilvēku atbalsts. Veidojoties Latvijas Tautas fronte, mani ievēlēja Jelgavas novada valdē. Kā Latvijas Tautas frontes kandidāts 1989. gadā kļuva par Jelgavas pilsētas deputātu, 1990. gadā par Augstākās Padomes deputātu. Tādēļ vien, ka bija iespēja sajūst tautas vienotību, spēku Latvijas neatkarības atgūšanas laikā, barikāžu laikā, bija vērts iet un strādāt politikā. Sabiedriskā dzīve šodien ir ļoti aktīva un priecājos, ka ir iespēja tikties ar vienreizējiem un interesantiem cilvēkiem dažādās sabiedriskās organizācijās. Esmu valdes loceklis Āraišu ezerpils fondā, Ata Kronvalda fondā, Latvijas 3x3 nometņu organizācijā, Spīdolas skolas atbalsta fondā.”

* * *

Valters Nollendorfs ir literatūras zinātnieks, latviešu skolotājs, sabiedriska darbinieks. Šobrīd Latvijas Okupācijas muzeja izpilddirektors vietnieks attīstības lietās, Latvijas vēsturnieku komisijas loceklis. „Latviskās kopā nākšanas ir vienmēr devušas enerģiju, ļāvušas, skatoties pagātnē, dzīvot tagadnē un doties uz priekšu nākotnē. Esmu bijis 3x3 nometnē kopš pirmssākumiem vairākas reizes Garezerā un Katskiļos (ASV), kā arī Salā, Apguldē, Mazsalacā un tagad Ērgļos Latvijā. Ļoti patīk, ka turpinās šī pasaules latviešu iepazīšanās, sapazīšanās un atpazīšanās. Jaunajai paaudzei tas arī ir svarīgi. Svarīgi, ka mēs varam būt ļoti dažādi savā pieredzē, valodā, darīšanā, bet vienojošais ir tas, ka mēs visi esam latvieši. Dzīves vietas identitātes netraucē apzināties kopīgo identitāti. Man ir pārliecība, ka mēs uzturēsim stipras savstarpējās saites, kas mūs saista ap pasauli.”

Lelde

TAUTASDZIESMAS NO ĒRGLIEM

Es savam krustdēlam
Ozoliņa kārti cirtu:
Lai tas auga smudris, gaŗš,
Kā tas āra ozoliņš.

Vasar' plēsti liepu galdi
Siltajā saulītē;
Tie būs labi kūmiņām
Zelta naudu žvadzināt.

Dod', Dieviņ(i), kalnā kāpt,
Ne no kalna lejiņā;
Dod', Dieviņ(i), otram dot,
Ne no otra mīļi lūgt.

Audzi tāda, krustu (krusta) meita,
Kāda tava krustu (krusta) māte:
Nij kājiņas šķībi spēra,
Nij bārstīja valodiņas.

Gan nāca viesi, nerāva mucas;
Atnāca NN, ierāva mucu,
Izvilka miežam taukumiņu.

Trīs meitiņas skaisti dzied
Augsta kalna galiņā;
Viena bija man' māsiņa,
Otra brāļa līgaviņa,
Tā trešā sveša bija,
Tā man pašam piederēja.

Daiļu dziesmu es dziedāju,
Daiļu dziesmu darināju;
I es ņemšu līgaviņu,
Kas būs laba dziedātāja.

Dod', Dieviņ, ko dodams,
Dod' lustīgu līgaviņu:
Dziedātāju, runātāju,
Visu darbu darītāju.

Kā radies Pulgošņa ezera nosaukums

Kad zeme vēl bijusi jauna, ezeriem nav bijis nav bijis savas vietas. Viņi staigājuši pa gaisu un meklējuši, kur apmesties. Mūsu Pulgosnis, kaut arī maziņš, jau bijis atradis sev skaistu saulainu vietu starp kalniem un tur apmesties. Pāri skrējuši Alauksts ar Inesi – lielie Piebalgas ezeri, kaudamies un sev vietu meklēdami. Šis nu lejā savā siltā vietniņā šos ir nopulgojis, ka šie tādi sliņķi, vēl nav atraduši, kur apmesties. Par to Alauksts, tas jau tas spēcīgākais, dūšīgi sapliķējis ezeriņu, ka uzdrošinājies šo nopulgot. Tā ezeriņam radusies viena sala. Un iesaukts tas par Pulgosni. Sauc vēl arī par Āķēnu ezeru pēc mājām, kas ezera krastā.

1995, 2364. Elmārs Jēkabsons
Česu Ērgļos;
pier. A. Ancelāne 1970

Kas citugad būtu jāņem vērā 3x3 nometnē?

Andris Grebis, Liepāja, 51 gads:

- Gulēšana laba, ēšana laba, brīvības pietiek. Katra nometne pati par sevi jau ir savādāka. Viss ir jauki. Lai tik varētu visur paspēt.

Sarmīte Sedliņa, sešgadnieka mamma, Jūrmala:

- Vēlētos vairāk ieviržu piec- un sešgadniekiem.

Armands Roze, 35 gadi, Pededzes pagasts:

- Emociju pārpilnība! Pat nezinu, ko vēl var vēlēties. Varbūt bērniem vairāk dabas mācību.

Iveta Kuške, 36 gadi, Ogre:

- Nometnes laikā dzirdēju daudz mazpazīstamu dziesmu. Labprāt vēlētos tās

arī iemācīties. Vai nevarētu tad, kad esam sanākuši kopā, piemēram, uz rīta referātiem, kādas desmit minūtes visi mācīties jaunas dziesmas?

Guntars Latkovskis, 12 gadi, Madona:

- Man ļoti patīk sports. Es vēlētos ievirzes atsevišķos sporta veidos, piemēram, futbola vai lidojošo šķīvīšu mešanas ievirzi.

Anita Bistere, 34 gadi, Atēnas, Grieķija:

- Nometnē esmu pirmo reizi kopā ar saviem trijiem bērniem. Ir daudz iespēju visur būt, bet es būtu vēl gandarītāka, ja vietās, kur bērni sporto, būtu pieaugušie cilvēki, kas viņus uzmanītu. Būtu ieteicams vairāk plānot nodarbības bērniem dažādās vecuma grupās.

Rūta Kupce, 68 gadi, Čikāga:

- Man ir grūti staigāt, tāpēc pietrūkst informācijas, kurās telpās notiek ievirzes.

Man pietrūkst laika visu apskatīt un izstaigāt. Vispār šeit ir tāda ērta sajūta, cilvēks jūtas brīvi.

Zanda Kursīte, 27 gadi, Jelgava:

- Nezinu lietas, kuras būtu jāmaina. Visvairāk patika sirds siltums, ko cilvēki jūt viens pret otru, brīnišķīgās zināšanas un kopības izjūta.

Maija Tebecis, 67 gadi, Austrālija:

- Manuprāt, pieteikuma lapas bija izsūtītas par vēlu, jo es saņēmu to tikai pēdējā nedēļā. Gribētu, lai būtu jāatzīmē arī speciāla ēdiena vajadzības. Atsevišķām nodarbībām vajadzīgi palīgīdzekļi, par kuriem būtu bijis jānorāda šais lapās. Informācijai jābūt arī par transportu uz nometnes vietu.

Komentāri un vērojumi

Mans guvums nometnē

Šī nedēļa aizritējusi ļoti ātri. Tas tāpēc, ka aizraujošās nodarbības dod zināšanas, kuras sniedz interesanti, atraktīvi cilvēki. Nometnē 3x3 esmu pirmo reizi, tāpēc prieks par tik daudzveidīgo programmu.

Kā rīta ievirzi izvēlējos žurnālistiku, bet pēc pusdienā gribēju vairāk uzzināt par latviešu mūziku un mūziķiem. Žurnālistikā ieguvu informāciju par to, kā rakstīt komentārus, veidot miniintervijas. Lai iegūtu miniinterviju, vajadzīga drosmē, kura, ejot klāt cilvēkam, reizēm pēkšņi pazūd. Mierinājums bija tas, ka ievirzes vadītājai žurnālisti Daigai Bitīniecei ir bijis līdzīgi. Par latviešu mūziku un mūziķiem uzzināju interesantus faktus, kurus nekur citur nevarētu iegūt.

Visvairāk nometnē patika brīvā atmosfēra, kuru radīja gan dalībnieki, gan ieviržu vadītāji. Ar savu izvēli esmu apmierināta, ceru, ka tāpat ir arī pārējiem nometnes dalībniekiem. Veiksmīgu visiem atpakaļceļu no Laimes zemes!

Ilze Mailīte

Kā nepārraut pavedienu

Viena no visvairāk apmeklētākajām ievirzēm ir ģimeņu seminārs.

“Ne mirkli nenozēloju, ka izvēlējos šo ievirzi,” stāsta Rita Saleniece, Ērgļu vidusskolas skolotāja. “Māra Tupese un Līga Ruperte

nodarbības vadīja ar tādu dzīvesprieku un vitalitāti, ka nemanījām, kā pagāja laiks. Ģimenes problēmas bieži vien ir sarežģītas, tās jārisina smalkjūtīgi. Vai vienmēr esam analizējuši savu viedokli, pieņemot kādu lēmumu vai rīcību? Vai reizēm neizdarām pārsteidzīgus secinājumus, vai bieži vien nav jāmaina sava attieksme pret notiekošo? Seminārs rosināja domāt, vērtēt pašam sevi, lika apzināties, cik trausli reizēm ir tie pavedieni, kas saista cilvēku ar cilvēku, cik nedroša ir laipa, kas ved vienam pie otra. Kā nepārraut pavedienu, kā pāriet laipu? Par to ikvienam mums jādomā ikbrīdī, dzīvojot sev tuvu un pazīstamu cilvēku vidū.”

Mārite Breikša

Citā pasaulē

Izvēloties žurnālistikas ievirzi, esmu iegājis citā pasaulē. Man kļuvušas svarīgas ziņas, labprāt kavējos kādos aprakstos. Arī iespēja uzrakstīt kaut ko pašam radīja manī interesi vērot citus cilvēkus, notikumus, ieraudzīt, par ko cilvēki priecājas, runā, kā dzīvo līdzīgi. Es esmu it kā līdzās un tajā pat laikā notikumā iekšā. Kļuva par nometnes dalībnieku, kam interesē apkārt notiekošais. Var jau būt, ka, izvēloties citu ievirzi, es arī ar interesi piedalītos dažādos notikumos, bet nez vai būtu tik vērigs. Katra profesija uzliek savu zīmogu. Priecājos, ka esmu šajā, ar notikumiem tik bagātajā nometnē, un guvu arī kādu mazumiņu no žurnālistikas aroda.

Roberts Treimanis

Kas mēs esam savās un citu acīs

Sestdienas rīts sākās ar 3x3 jēgas meklējumiem, uz to mūs rosināja šīs nometnes vadītāja Inese Krūmiņa.

Lūk, dažas atziņas, pašu nometnieku izteiktas.

Sandra Avotiņa: “Par spīti dažādām problēmām tas, ko šeit gūst ērglenieši, ir vienreizēji. Tauta to novērtēs.”

Lelde Gangnuse: “Viens otrs puisis, kas ikdienā sprēgā o-ho-ho, pēc dančiem ar asarām acīs saka – jā, tas tiešām bija o-ho-ho!”

Lauma Vlasova: “3x3 nometnes Krievijā dzīvojošajiem latviešiem dod spēku vismaz gadu izdzīvot. Un lielākajai daļai tā vispār ir vienīgā saikne ar Latviju.”

Valters Nollendorfs: “Katrs latvietis ir vērtība pati par sevi, lai vai kur viņš dzīvotu, brīnišķīgi, ka te tiekamies no visas pasaules. Pieņemsim viens otru, kādi esam – lai arī runājam dažādās izloksnēs un ar dažādiem akcentiem.”

Andris Tomašūns: “Te latvieši brauks tāpēc, ka bērni vecākiem neliks mieru. Un mums vajag satikt tos latviešus, kas ko paveikuši, kas iekaro pasauli – tad mēs būsīm vēl stiprāki.”

Inese Krūmiņa: “Esmu dzirdējusi jautājam – vai rokgrupa ir latviska? Bet vai mēs gribam sev turpinātājus? Katram vecumam savas īpatnības, savs izteiksmes veids, un es gribētu cerēt, ka agri vai vēlū mūsu bērni sāks apzināti vai neapzināti turpināt mūsu iesākto.”

Rūta Kupce: “Te ir sapulcināti spējīgi ieviržu vadītāji. Te mūs pozitīvi iespaido bērnu un jauniešu klātbūtne. Un trešais – ļoti laba izvēlēta vieta.”

Juris Petričeks: “Tas ir labi, ka visus gribētājus nevar nometnē paņemt. Lai ir sacensība.”

Līga Ruperte: “Neviens te nesaka – man nemaksā, ko tu no manis daudz vari gribēt. Mēs katrs labi izdarām to, kas mums jādara.”

Inguna Arņķe: “Katru nometni ir citādāka, bet visās valda siltas cilvēciskās attiecības, šajā – jo īpaši.”

Apkopoja Daiga Bitīniece

Trusim gudris padomiņš

Ja redzi saskumušu trusi, trusenīte viena pati ir aizbraukusi uz 3x3 nometni!

Ja trusis lasa dzeju, viņš ir bijis literatūras ievirzē!

Ja trusis strīdās, viņš apmeklējis debates!

Ja trusis zog, viņa saimnieks ir izmīsumā!

Ja trusim burkšķ vēderiņš, viņš gatavojas kopā ar Tevi doties vakariņās!

Ja trusim ir pārlaimīgs purniņš, pie viņa ciemos ir redakcija!

LIENE

Lienes Ulbinas foto

Andra Grebja zīm.

Svētdiena, 11. jūlijs

8.00 - 8.40	Celšanās
8.40 - 8.50	Brokastis
9.00 - 10.00	Ērgļu 3x3 TV ziņas
10.00 - 12.30	Preses konf, nometnes slēgšana, kravāšanās
12.30 - 13.00	Pusdienas
13.00 - 13.30	Atvadas, aizbraukšana

Raudu diena

3x3 nometnes bildes var pasūtīt koordinācijas centrā un iegādāties redakcijā.

Bilžu cena 10x15 Ls 0,20; A5 Ls 0,40; A4 Ls 0,80. Kompaktdisku ar 350 bildēm var iegādāties par Ls 4.

IEKLAUSIŠĀDAINA

Labumu daudz, kā arī ietaupītos nauda apakšveļas iegādei!
Pēc „Nepieradinātas modes” atpakaļceļa uz nometni
bariņš dāmu pārprīzē: „Ja tādu donu krūšturīti panēsāt
vismaz nedēļu, formas iegūtu stabilitu un nemainīgu stāvokli.

Sarunas nometnē
Māra: „Kādēļ šodien nebiji uz masāžu?”
Daina: „Pēc pirts uzāca miedziņš, Pag, pag, bet Tu ar vakar nebiji uz masāžu!”
Māra: „Man ar uzāca miedziņš.”

Fakts: Pēc zirņu ēšanas gaisā varot pakārt
cirvi.
Piedāvājums: Sonakt naktismītnē zāvēt cirvju
kātus. Rezultāts garantēts.

Martei spīdējas auto. Iemests – meitai dienā
aizdeva. Secinājums: Auto ir kā kaza - klausā tikai
saimniecīci. Citādāk guļas uz zemes un neļaujas
brukt (slaukt).

JUBILĀRI

Lija Indāne Lija Liepa

Avīzi sagatavojām mēs
Ieva Kalniņa
Gundars Kalniņš
Liene Ulbina
Lelde Neimane
Gatis Neimanis
Ilgvara Zāraka zīm.